

[Aksel Larsen.]

finansudvalget opererer med hemmelige aktstykker, og jeg konkretiserer spørgsmålet derhen: Hvorfor skulle aktstykket om en grundlovsstridig udbetaling til prins Knud være hemmeligt?

Jeg har tidligere fra denne talerstol sagt, at hvis der var det mindste håb om, at andre end vort partis medlemmer her i salen ville vise sympati for tanken, ville jeg stille forslag om, at den daværende statsminister kom for en rigsret i anledning af dette grundlovsbrud, men jeg har også sagt, at jeg ikke vil stille forslaget, fordi der ikke er noget håb, det kan der ikke være, eftersom samtlige øvrige partier i denne sal gennem deres repræsentation i finansudvalget direkte har deltaget i dette grundlovsbrud.

Nu ønsker jeg imidlertid at påpege, at man altså ikke viser mere respekt for den ny grundlov end for den gamle. Det var noget, vi godt havde anelse om i forvejen, og det fik vi proklameret her forleden dag, da man diskuterede valglov, og en del af partierne i denne sal stillede sig på det standpunkt, at uanset hvad der står i valgloven om anskuelsernes ligelige repræsentation i folketinget, har en majoritet lov til at lave en valglov, der udelukker en ligelig repræsentation.

Men det tilfælde, vi her beskæftiger os med, er vel formelt set endnu grovere. Der kan ikke være tvivl om, at den daværende statsminister, den daværende regering samt finansudvalgets medlemmer vidste, at de med åbne øjne begik et grundlovsbrud, og der kan vel heller ikke være tvivl om, at de gjorde det, fordi de havde lyst til at begå det, ikke ønskede under nogen omstændigheder at overholde grundloven. De kunne have gjort det, de kunne have indkaldt rigsdagen til møde og kommet med lovforslag der og fået det vedtaget. Jeg ved ikke, hvorfor man ikke gjorde det, og jeg benytter også lejligheden til at bede om en forklaring på dette. Når man var klar over, at årpenge til det kongelige hus kun kan

bevilges ved lov, når man ikke havde bragt denne sag, som man ønskede bragt i orden, i orden i rette tid, hvorfor indkaldte man så ikke rigsdagen i juli måned for at behandle et lovforslag som det, der foreligger her?

Ja, jeg har rejst spørgsmålet igen; jeg ved ikke, om jeg har noget håb om at få andet svar end det, jeg fik af den højtærede statsminister forleden, men får jeg ikke andet svar, så ved jeg jo også, hvad det betyder, nemlig at man erkender rigtigheden af det grundlovsbrud, jeg her har påpeget, at man erkender, det er en ukorrekt og utiladelig fremgangsmåde, man har anvendt. Men det er jo ganske vist ikke nok med denne erkendelse, når man så fra den nuværende regerings side og fra flertalspartierne side fremturer og ved vedtagelse af en lov med tilbagevirkende kraft vil forsøge at give grundlovsbrudet et skær af lovlighed. Under alle omstændigheder, både af principielle grunde, af vor respekt for grundloven og af saglige grunde, fordi vi finder, der ikke kan gives nogen saglig motivering for, at statskassen skal belastes med denne udgift, vil vi gå imod dette lovforslag.

Hans Hansen (Rorby): Det foreliggende lovforslag er jo et led i et kompleks af love, og mit parti kan støtte det og stemme for det.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg vil gerne takke ordførerne for samtlige demokratiske partier for den tilslutning, der er givet til det foreliggende lovforslag.

Som svar på de udtalelser, det ærede medlem hr. Aksel Larsen har fremsat, herunder det ærede medlems påstand om grundlovsstridig fremgangsmåde, skal jeg tillade mig at henvise til de udtalelser, jeg een gang har fremsat om denne sag. Men jeg skylder den tidligere statsminister endnu en gang at understrege, at den afgæede statsminister har søgt og fået de i finansudvalget repræsenterede partiers tilslutning til at benytte